

Ανωνυμοποιημένο κείμενο

Μετάφραση

C-26/22 – 1

Υπόθεση C-26/22

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία καταθέσεως:

11 Ιανουαρίου 2022

Αιτούν δικαστήριο:

Verwaltungsgericht Wiesbaden (Γερμανία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

23 Δεκεμβρίου 2021

Προσφεύγων:

UF

Καθού:

Land Hessen

---

6 K 441/21.WI

VERWALTUNGSGERICHT WIESBADEN

ΔΙΑΤΑΞΗ

Στη διοικητική διαφορά μεταξύ του
UF
[παραλειπόμενα]

προσφεύγοντος

[παραλειπόμενα] **κατά**

Land Hessen, (ομόσπονδου κράτους της Έσσης),
εκπροσωπούμενου από τον Επίτροπο

για την προστασία των δεδομένων και την ελευθερία πληροφόρησης του
ομόσπονδου κράτους της Έσσης

[παραλειπόμενα] καθού

προσεπικληθείσα:

SCHUFA Holding AG,

[παραλειπόμενα] με αντικείμενο το δικαίωμα προστασίας δεδομένων προσωπικού
χαρακτήρα

το έκτο τμήμα του Verwaltungsgericht Wiesbaden (διοικητικού
πρωτοδικείου Wiesbaden, Γερμανία) [παραλειπόμενα]

εξέδωσε στις 23.12.2021 την ακόλουθη διάταξη:

I. Αναστέλλει τη διαδικασία.

**II. Υποβάλλει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης δυνάμει του
άρθρου 267 ΣΛΕΕ τα ακόλουθα ερωτήματα προς έκδοση
προδικαστικής απόφασης:**

**1. Έχει το άρθρο 77, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 78,
παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού
Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την
προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων
προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των
δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός
Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων –ΓΚΠΔ· ΕΕ της 4.5.2016, L
119, σ. 1) την έννοια ότι η έκβαση της καταγγελίας ενώπιον της
εποπτικής αρχής, η οποία κοινοποιείται στο υποκείμενο των δεδομένων,**

**α) έχει τον χαρακτήρα απαντήσεως σε αναφορά; Στην περίπτωση
αυτή, ο δικαστικός έλεγχος απόφασης εποπτικής αρχής επί
καταγγελίας σύμφωνα με το άρθρο 78, παράγραφος 1, του ΓΚΠΔ
περιορίζεται κυρίως στο εάν η αρχή επιλήφθηκε πράγματι της
καταγγελίας, εξέτασε προσηκόντως το αντικείμενό της και
ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα για το αποτέλεσμα του ελέγχου,**

ή

**β) πρέπει να θεωρηθεί ως διοικητική απόφαση επί της ουσίας;
Στην περίπτωση αυτή, απόφαση εποπτικής αρχής επί καταγγελίας
πρέπει να ελεγχθεί επί της ουσίας από το δικαστήριο σύμφωνα με
το άρθρο 78, παράγραφος 1, του ΓΚΠΔ και στο πλαίσιο του εν
λόγω ελέγχου το δικαστήριο μπορεί επίσης κατά περίπτωση, –
όπως π.χ. σε περίπτωση μηδενικής διακριτικής ευχέρειας– να**

υποχρεώσει την εποπτική αρχή να λάβει συγκεκριμένο μέτρο κατά την έννοια του άρθρου 58 του ΓΚΠΔ.

2. Είναι η αποθήκευση δεδομένων που γίνεται από γραφείο οικονομικών πληροφοριών, στο πλαίσιο της οποίας δεδομένα που προέρχονται από δημόσιο μητρώο, όπως από τις «εθνικές βάσεις δεδομένων» κατά την έννοια του άρθρου 79, παράγραφοι 4 και 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2015/848 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας (ΕΕ L 141 σ. 19 της 5.6.2015) αποθηκεύονται χωρίς να συντρέχει συγκεκριμένος λόγος, προκειμένου να είναι δυνατή η παροχή πληροφοριών σε περίπτωση υποβολής σχετικού αιτήματος, συμβατή με τα άρθρα 7 και 8 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 12ης Δεκεμβρίου 2007 (Χάρτης, ΕΕ C 303 σ. 1);
- 3α. Είναι κατ' αρχήν νόμιμη η ύπαρξη ιδιωτικών παράλληλων βάσεων δεδομένων (ιδίως βάσεων δεδομένων γραφείου οικονομικών πληροφοριών), οι οποίες έχουν δημιουργηθεί πέραν των κρατικών βάσεων δεδομένων και στις οποίες τα δεδομένα που προέρχονται από τις κρατικές βάσεις δεδομένων (εν προκειμένω οι ανακοινώσεις αφερεγγυότητας) αποθηκεύονται για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα από το προβλεπόμενο στο στενό πλαίσιο του κανονισμού (ΕΕ) 2015/848 σε συνδυασμό με το εθνικό δίκαιο;
- 3β. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο σκέλος του τρίτου ερωτήματος, προκύπτει από το δικαίωμα στη λήθη που προβλέπεται στο άρθρο 17, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του ΓΚΠΔ ότι τα εν λόγω δεδομένα πρέπει να διαγράφονται, όταν έχει λήξει η προβλεπόμενη για το δημόσιο μητρώο διάρκεια επεξεργασίας;
4. Στον βαθμό που το άρθρο 6, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο στ', του ΓΚΠΔ μπορεί να ληφθεί υπόψη ως μοναδική νομική βάση για την αποθήκευση δεδομένων από ιδιωτικά γραφεία οικονομικών πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένων και των αποθηκευμένων σε δημόσια μητρώα δεδομένων, πρέπει να γίνει δεκτή η ύπαρξη εννόμου συμφέροντος γραφείου οικονομικών πληροφοριών, στην περίπτωση που το εν λόγω γραφείο αποκτά τα δεδομένα από τον δημόσιο κατάλογο χωρίς να συντρέχει συγκεκριμένος λόγος, ώστε να μπορεί στη συνέχεια να τα έχει στη διάθεσή του σε περίπτωση υποβολής σχετικού αιτήματος παροχής πληροφοριών;
5. Μπορούν οι κώδικες συμπεριφοράς που έχουν εγκριθεί από τις εποπτικές αρχές σύμφωνα με το άρθρο 40 του ΓΚΠΔ και προβλέπουν προθεσμίες εξετάσεως και διαγραφής, οι οποίες υπερβαίνουν τις περιόδους αποθηκείσεως που ισχύουν για το δημόσιο μητρώο, να καταργούν τη στάθμιση που έχει γίνει σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο στ', του ΓΚΠΔ;

Σκεπτικό:

I.

- 1 Το έκτο τμήμα του Verwaltungsgericht Wiesbaden (διοικητικού πρωτοδικείου Wiesbaden) υπέβαλε ήδη με διάταξη της 31.8.2021 (6 K 226/21.WI· C-552/21) στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ερώτημα αναφορικά με τη νομική φύση της δραστηριότητας και της ενημέρωσεως εκ μέρους εποπτικής αρχής αναφορικά με θιγόμενο καταγγέλλοντα. Επιπροσθέτως, το έκτο τμήμα υπέβαλε ερωτήματα που είχαν ως αντικείμενο τις καταχωρίσεις από δημόσιους καταλόγους, για παράδειγμα από τις δημοσιεύσεις των πτωχευτικών δικαστηρίων, οι οποίες μεταφέρονται, ως έχουν, σε καταλόγους που αποτελούν αντικείμενο διαχείρισεως για ιδιωτικούς σκοπούς. Μεσολάβησε όμως παραίτηση από την προσφυγή στην οποία στηριζόταν η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως C-552/21, επομένως εξέλιπε ο λόγος υπάρξεως της αιτήσεως αυτής. Το δικαστήριο κρίνει ωστόσο, όπως και προηγουμένως, ότι είναι απαραίτητη η παροχή διασαφηνίσεων αναφορικά με τα βασικά ερωτήματα που είχαν τεθεί, ως εκ τούτου τα υποβάλλει εκ νέου στο πλαίσιο της προκείμενης αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως που αφορά παρόμοια υπόθεση.
- 2 Εν προκειμένω, ο προσφεύγων προσβάλλει την καταχώριση πτωχευτικής απαλλαγής στο αρχείο της προσεπικληθείσας SCHUFA Holding AG που αποτελεί ιδιωτικό γραφείο οικονομικών πληροφοριών. Ζητεί από τον καθού να προωθήσει τη διαγραφή της καταχωρίσεως από την SCHUFA Holding AG, η οποία έχει το ακόλουθο περιεχόμενο:
- 3 *Πληροφορίες που αντλούνται από δημόσιους καταλόγους.*

Χορήγηση πτωχευτικής απαλλαγής.

Η πληροφορία αυτή προέρχεται από τις δημοσιεύσεις των πτωχευτικών δικαστηρίων. Για την εν λόγω διαδικασία αφερεγγυότητας μας κοινοποιήθηκε η χορήγηση πτωχευτικής απαλλαγής.

Αριθ. υποθέσεως 906IK1043-15PLZ30175.

Για τη διαδικασία ενώπιον των πτωχευτικών δικαστηρίων ισχύει ο εν λόγω αριθμός.

Ημερομηνία που έλαβε χώρα το γεγονός

17.12.2020

- 4 Με διάταξη του Amtsgericht Hannover (ειρηνοδικείου Αννόβερου, Γερμανία) της 17.12.2020, χορηγήθηκε στον προσφεύγοντα πρόωρη πτωχευτική απαλλαγή. Τούτο καταχωρήθηκε στο www.insolvenzbekanntmachungen.de. Η διαγραφή της καταχωρίσεως από την εν λόγω ιστοσελίδα γίνεται μετά την πάροδο 6 μηνών. Η προσεπικληθείσα SCHUFA Holding GmbH αποθηκεύει ομοίως την εν λόγω καταχώριση στη βάση δεδομένων της. Ο προσφεύγων απευθύνθηκε στη SCHUFA για τη διαγραφή της καταχωρίσεως αυτής. Η SCHUFA τον ενημέρωσε

ότι η λειτουργία της είναι σύμφωνη με τις προβλέψεις του ΓΚΠΔ. Δεν υφίσταται άνευ προϋποθέσεων δικαίωμα διαγραφής δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ούτε σύμφωνα με το άρθρο 17 του ΓΚΠΔ. Η εγγραφή της πτωχευτικής απαλλαγής διαγράφεται 3 χρόνια μετά την καταχώρισή της. Η ανάγκη για πληροφόρηση στο πλαίσιο των εμπορικών συναλλαγών αναγνωρίζεται και από τον νομοθέτη, επομένως δεν επιτρέπεται να λείπουν από το σύστημα των πληροφοριών για τις πιστώσεις πληροφορίες που αφορούν τη φερεγγυότητα. Η προθεσμία διαγραφής του άρθρου 3, παράγραφος 1, του InsBekV (Verordnung zu öffentlichen Bekanntmachungen in Insolvenzverfahren im Internet, κανονισμός για τις δημόσιες ανακοινώσεις στο πλαίσιο της διαδικασίας αφερεγγυότητας στο διαδίκτυο, στο εξής: InsBekV) δεν εφαρμόζεται στη SCHUFA.

- 5 Ο προσφεύγων απευθύνθηκε στον καθού με έγγραφο της 10.2.2021. Επισημαίνει ότι η αποθήκευση της πτωχευτικής απαλλαγής από τη SCHUFA είναι παράνομη. Η αποθήκευση αυτή δεν απαιτείται για τη διαφύλαξη συμφέροντος. Τα συμφέροντα του θιγόμενου είναι σαφώς υπέρτερα. Δεν μπορεί να εξομοιωθεί η χορηγηθείσα πτωχευτική απαλλαγή με μη αντισταθμιζόμενη αθέτηση πληρωμής. Ακόμη και αν η επεξεργασία του εν λόγω στοιχείου θεωρείτο δικαιολογημένη, τούτο δεν είναι πλέον απαραίτητο μετά την παρέλευση ενός έτους.
- 6 Με απόφαση της 1.3.2021, ο καθού ενημέρωσε τον προσφεύγοντα ότι κατανοεί τη θέση του, ωστόσο, η SCHUFA έχει το δικαίωμα να αποθηκεύει αρνητικές καταχωρίσεις, όπως οι πτωχευτικές απαλλαγές, πέραν από το χρονικό διάστημα της απαλλαγής από μίαν απαίτηση. Νομική βάση αποτελεί το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο β', και στοιχείο στ', του ΓΚΠΔ, καθώς και το άρθρο 31 του Bundesdatenschutzgesetz (ομοσπονδιακού νόμου περί προστασίας δεδομένων) της 30.6.2017 (BGBl. I σ. 2097, όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον νόμο της 23.6.2021, BGBl. I σ. 1858 –στο εξής: BDSG). Δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που είναι απαραίτητα για την εκτίμηση της φερεγγυότητας επιτρέπεται να αποθηκεύονται για όσο χρονικό διάστημα απαιτείται για την εκπλήρωση του σκοπού, για τον οποίο αποθηκεύθηκαν. Κατά τη διερεύνηση της φερεγγυότητας, επιτρέπεται βάσει της συμπεριφοράς μέρους μιας ομάδας προσώπων να πιθανολογείται η συμπεριφορά άλλων προσώπων που επίσης ανήκουν στην εν λόγω ομάδα, καθώς και να δημιουργείται ένα στατιστικό μέγεθος.
- 7 Με δικόγραφο του εκπροσώπου του της 6.4.2021, ο προσφεύγων άσκησε προσφυγή κατά της εν λόγω αποφάσεως. Υποστηρίζει ότι η προσεπικληθείσα δεν προέβη σε στάθμιση συμφερόντων και ο καθού δεν εναντιώθηκε σε αυτό. Ο καθού υποχρεούται, ωστόσο, στο πλαίσιο των καθηκόντων και των αρμοδιοτήτων του, να λάβει μέτρα για την επιβολή διαγραφής.

II.

1. Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Χάρτης)

8 Άρθρο 7 του Χάρτη

Σεβασμός της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής

Κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα στο σεβασμό της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής του, της κατοικίας του και των επικοινωνιών του.

9 Άρθρο 8 του Χάρτη

Προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα

(1) Κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν.

(2) Η επεξεργασία αυτών των δεδομένων πρέπει να γίνεται νομίμως, για καθορισμένους σκοπούς και με βάση τη συγκατάθεση του ενδιαφερομένου ή για άλλους θεμιτούς λόγους που προβλέπονται από το νόμο. Κάθε πρόσωπο δικαιούται να έχει πρόσβαση στα συλλεγμένα δεδομένα που το αφορούν και να επιτυγχάνει τη διόρθωσή τους.

(3) Ο σεβασμός των κανόνων αυτών υπόκειται στον έλεγχο ανεξάρτητης αρχής.

10 Άρθρο 47 του Χάρτη

Δικαίωμα πραγματικής προσφυγής και αμερόληπτου δικαστηρίου Κάθε πρόσωπο του οποίου παραβιάστηκαν τα δικαιώματα και οι ελευθερίες που διασφαλίζονται από το δίκαιο της Ένωσης, έχει δικαίωμα πραγματικής προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου, τηρουμένων των προϋποθέσεων που προβλέπονται στο παρόν άρθρο. Κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα να δικασθεί η υπόθεσή του δίκαια, δημόσια και εντός εύλογης προθεσμίας, από ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο, που έχει προηγουμένως συσταθεί νομίμως. Κάθε πρόσωπο έχει τη δυνατότητα να συμβουλευτεί δικηγόρο και να του αναθέτει την υπεράσπιση και εκπροσώπησή του.

Σε όσους δεν διαθέτουν επαρκείς πόρους, παρέχεται δικαστική αρωγή, εφόσον η αρωγή αυτή είναι αναγκαία για να εξασφαλισθεί η αποτελεσματική πρόσβαση στη δικαιοσύνη.

2. ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2015/848 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ, της 20ής Μαΐου 2015 (ΕΕ της 5.6.2015, L 141, σ. 19) περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας

11 Άρθρο 78

Προστασία δεδομένων

(1) Οι εθνικές διατάξεις για την εφαρμογή της οδηγίας 95/46/EK εφαρμόζονται για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που πραγματοποιείται στα κράτη μέλη σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, εφόσον δεν τίγονται οι διαδικασίες επεξεργασίας που προβλέπονται στο άρθρο 3, παράγραφος 2 της οδηγίας 95/46/EK.

(2) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 45/2001 εφαρμόζεται στην επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που πραγματοποιείται από την Επιτροπή σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

12 Άρθρο 79

Αρμοδιότητες των κρατών μελών σχετικά με την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στα εθνικά μητρώα αφερεγγυότητας

(1) Κάθε κράτος μέλος κοινοποιεί στην Επιτροπή το όνομα του φυσικού ή νομικού προσώπου, της δημόσιας αρχής, υπηρεσίας ή οποιουδήποτε άλλου φορέα ορίζεται από το εθνικό δίκαιο για την άσκηση των λειτουργιών του διαχειριστή επεξεργασίας σύμφωνα με το άρθρο 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 95/46/EK, με σκοπό τη δημοσίευσή του στη διαδικτυακή πύλη της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης.

(2) Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να υλοποιηθούν τα τεχνικά μέτρα για την κατοχύρωση της ασφάλειας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στα εθνικά τους μητρώα αφερεγγυότητας που αναφέρονται στο άρθρο 24.

(3) Τα κράτη μέλη έχουν την ευθύνη να ελέγξουν ότι ο διαχειριστής επεξεργασίας που ορίζεται από το εθνικό δίκαιο σύμφωνα με το άρθρο 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 95/46/EK διασφαλίζει τη συμμόρφωση προς τις αρχές που πρέπει να τηρούνται ως προς την ποιότητα των δεδομένων, ιδίως σε ό,τι αφορά την ακρίβεια και την ενημέρωση των δεδομένων που αποθηκεύονται στα εθνικά μητρώα αφερεγγυότητας.

(4) Τα κράτη μέλη είναι υπεύθυνα, σύμφωνα με την οδηγία 95/46/EK, για τη συλλογή και την αποθήκευση δεδομένων σε εθνικές βάσεις δεδομένων και για τις αποφάσεις που λαμβάνονται ώστε να καταστούν τα δεδομένα αυτά διαθέσιμα στο διασυνδεδεμένο μητρώο που μπορεί να χρησιμοποιηθεί μέσω της διαδικτυακής πύλης της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης.

(5) Στο πλαίσιο της πληροφόρησης που πρέπει να παρέχεται στα πρόσωπα στα οποία αναφέρονται τα δεδομένα ώστε να μπορούν να ασκήσουν τα δικαιώματά τους, και ιδίως το δικαίωμα διαγραφής των δεδομένων, τα κράτη μέλη ενημερώνουν τα πρόσωπα στα οποία αναφέρονται τα δεδομένα σχετικά με την περίοδο προσβασιμότητας που ισχύει για τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που αποθηκεύονται στα μητρώα αφερεγγυότητας.

3. Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων – ΓΚΠΔ· ΕΕ της 4.5.2016, L 119, σ. 1).

13 Άρθρο 6 ΓΚΠΔ

Νομιμότητα της επεξεργασίας

(1) Η επεξεργασία είναι σύνομη μόνο εάν και εφόσον ισχύει τουλάχιστον μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) το υποκείμενο των δεδομένων έχει συναινέσει στην επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα του για έναν ή περισσότερους συγκεκριμένους σκοπούς·
- β) η επεξεργασία είναι απαραίτητη για την εκτέλεση σύμβασης της οποίας το υποκείμενο των δεδομένων είναι συμβαλλόμενο μέρος ή για να ληφθούν μέτρα κατ' αίτηση του υποκειμένου των δεδομένων πριν από τη σύναψη συμβάσεως·
- γ) η επεξεργασία είναι απαραίτητη για τη συμμόρφωση με έννομη υποχρέωση του υπευθύνου επεξεργασίας·
- δ) η επεξεργασία είναι απαραίτητη για τη διαφύλαξη ζωτικού συμφέροντος του υποκειμένου των δεδομένων ή άλλου φυσικού προσώπου·
- ε) η επεξεργασία είναι απαραίτητη για την εκπλήρωση καθήκοντος που εκτελείται προς το δημόσιο συμφέρον ή κατά την άσκηση δημόσιας εξουσίας που έχει ανατεθεί στον υπεύθυνο επεξεργασίας·
- στ) η επεξεργασία είναι απαραίτητη για τους σκοπούς των έννομων συμφερόντων που επιδιώκει ο υπεύθυνος επεξεργασίας ή τρίτος, εκτός εάν έναντι των συμφερόντων αυτών υπερισχύει το συμφέρον ή τα θεμελιώδη δικαιώματα και οι ελευθερίες του υποκειμένου των δεδομένων που επιβάλλουν την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, ιδίως εάν το υποκείμενο των δεδομένων είναι παιδί.

Το στοιχείο στ', του πρώτου εδαφίου δεν εφαρμόζεται στην επεξεργασία που διενεργείται από δημόσιες αρχές κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.

.....

14 Άρθρο 17 ΓΚΠΔ

Δικαίωμα διαγραφής («δικαίωμα στη λήθη»)

8

(1) Το υποκείμενο των δεδομένων έχει το δικαίωμα να ζητήσει από τον υπεύθυνο επεξεργασίας τη διαγραφή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση και ο υπεύθυνος επεξεργασίας υποχρεούται να διαγράψει δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, εάν ισχύει ένας από τους ακόλουθους λόγους:

- α) τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα δεν είναι πλέον απαραίτητα σε σχέση με τους σκοπούς για τους οποίους συλλέχθηκαν ή υποβλήθηκαν κατ' άλλο τρόπο σε επεξεργασία,
- β) το υποκείμενο των δεδομένων ανακαλεί τη συγκατάθεση επί της οποίας βασίζεται η επεξεργασία σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο α', ή το άρθρο 9, παράγραφος 2, στοιχείο α', και δεν υπάρχει άλλη νομική βάση για την επεξεργασία,
- γ) το υποκείμενο των δεδομένων αντιτίθεται στην επεξεργασία σύμφωνα με το άρθρο 21, παράγραφος 1 και δεν υπάρχουν επιτακτικοί και νόμιμοι λόγοι για την επεξεργασία ή το υποκείμενο των δεδομένων αντιτίθεται στην επεξεργασία σύμφωνα με το άρθρο 21, παράγραφος 2,
- δ) τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα υποβλήθηκαν σε επεξεργασία παράνομα,
- ε) τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα πρέπει να διαγραφούν, ώστε να τηρηθεί νομική υποχρέωση βάσει του ενωσιακού δικαίου ή του δικαίου κράτους μέλους, στην οποία υπόκειται ο υπεύθυνος επεξεργασίας,
- στ) τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα έχουν συλλεχθεί σε σχέση με την προσφορά υπηρεσιών της κοινωνίας των πληροφοριών που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος.

(2) Όταν ο υπεύθυνος επεξεργασίας έχει δημοσιοποιήσει τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα και υποχρεούται σύμφωνα με την παράγραφο 1 να διαγράψει τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, ο υπεύθυνος επεξεργασίας, λαμβάνοντας υπόψη τη διαθέσιμη τεχνολογία και το κόστος εφαρμογής, λαμβάνει εύλογα μέτρα, συμπεριλαμβανομένων των τεχνικών μέτρων, για να ενημερώσει τους υπευθύνους επεξεργασίας που επεξεργάζονται τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, ότι το υποκείμενο των δεδομένων ζήτησε τη διαγραφή από αυτούς τους υπευθύνους επεξεργασίας τυχόν συνδέσμων με τα δεδομένα αυτά ή αντιγράφων ή αναπαραγωγών των εν λόγω δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

15 Άρθρο 77 ΓΚΠΔ

Δικαίωμα υποβολής καταγγελίας σε εποπτική αρχή

(1) Με την επιφύλαξη τυχόν άλλων διοικητικών ή δικαστικών προσφυγών, κάθε υποκείμενο των δεδομένων έχει το δικαίωμα να υποβάλει καταγγελία σε εποπτική αρχή, ιδίως στο κράτος μέλος στο οποίο έχει τη συνήθη διαμονή του ή

τον τόπο εργασίας του ή τον τόπο της εικαζόμενης παραβάσεως, εάν το υποκείμενο των δεδομένων θεωρεί ότι η επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που το αφορά παραβαίνει τον παρόντα κανονισμό.

16 Άρθρο 78 ΓΚΠΔ

Δικαίωμα πραγματικής δικαστικής προσφυγής κατά αρχής ελέγχου

(1) Με την επιφύλαξη κάθε άλλης διοικητικής ή μη δικαστικής προσφυγής, κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο έχει το δικαίωμα πραγματικής δικαστικής προσφυγής κατά νομικά δεσμευτικής αποφάσεως εποπτικής αρχής που το αφορά.

(2) Με την επιφύλαξη κάθε άλλης διοικητικής ή μη δικαστικής προσφυγής, κάθε υποκείμενο των δεδομένων έχει δικαίωμα πραγματικής δικαστικής προσφυγής, εφόσον η εποπτική αρχή που είναι αρμόδια δυνάμει των άρθρων 55 και 56 δεν εξετάσει την καταγγελία ή δεν ενημερώσει το υποκείμενο των δεδομένων εντός τριών μηνών για την πρόοδο ή την έκβαση της καταγγελίας που υποβλήθηκε δυνάμει του άρθρου 77.

(3) Οι διαδικασίες κατά εποπτικής αρχής κινούνται ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένη η εποπτική αρχή.

4. Insolvenzordnung (νόμος περί αφερεγγυότητας, στο εξής: InsO) της 5ης Οκτωβρίου 1994 (BGBl. I σ. 2866), όπως τροποποιήθηκε τελευταία με το άρθρο 5 του νόμου της 16ης Ιουλίου 2021 (BGBl. I σ. 2947)

17 Άρθρο 9 του InsO – Δημόσια ανακοίνωση

(1) Η δημόσια ανακοίνωση γίνεται μέσω κεντρικής και υπερβαίνουσας τα όρια του ομόσπονδου κράτους δημοσιεύσεως στο διαδίκτυο· μπορεί να είναι και αποσπασματική. Ο οφειλέτης πρέπει να προσδιορίζεται ακριβώς, ιδίως πρέπει να αναφέρονται η διεύθυνση και ο κλάδος δραστηριότητάς του. Η ανακοίνωση θεωρείται ότι έχει γίνει μόλις παρέλθουν δύο επιπλέον ημέρες από την ημερομηνία της δημοσιεύσεως.

(2) Το πτωχευτικό δικαστήριο μπορεί να προβεί σε περαιτέρω δημοσιεύσεις, εφόσον προβλέπεται από το δίκαιο του ομόσπονδου κράτους. Το Bundesministerium der Justiz und für Verbraucherschutz (ομοσπονδιακό υπουργείο δικαιοσύνης και προστασίας του καταναλωτή) εξουσιοδοτείται να ρυθμίζει με κανονισμό με τη σύμφωνη γνώμη του Bundesrat (Ομοσπονδιακού Συμβουλίου) τις λεπτομέρειες της κεντρικής και υπερβαίνουσας τα όρια του ομόσπονδου κράτους δημοσιεύσεως στο διαδίκτυο. Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να προβλέπονται, ιδίως, προθεσμίες διαγραφής καθώς και διατάξεις που να διασφαλίζουν ότι οι δημοσιεύσεις

1. δεν παραποιούνται και παραμένουν πλήρεις και επίκαιρες,

2. μπορούν να ταξινομηθούν, ανά πάσα στιγμή, βάσει της προελεύσεώς τους.

(3) Η δημόσια ανακοίνωση αρκεί για να αποδειχθεί η κοινοποίηση προς όλους τους ενδιαφερομένους, έστω και αν ο παρών νόμος επιβάλλει πέραν αυτής και κάποια ιδιαίτερη κοινοποίηση.

18 Άρθρο 286 του InsO – Βασική αρχή

Αν ο οφειλέτης είναι φυσικό πρόσωπο, απαλλάσσεται, υπό τις προϋποθέσεις των άρθρων 287 έως 303a, από τις μη εκπληρωθείσες στο πλαίσιο της διαδικασίας αφερεγγυότητας υποχρεώσεις έναντι των πιστωτών.

19 Άρθρο 287a του InsO – Απόφαση του πτωχευτικού δικαστηρίου

(1) Αν η αίτηση για πτωχευτική απαλλαγή είναι παραδεκτή, το πτωχευτικό δικαστήριο χορηγεί με διάταξη πτωχευτική απαλλαγή στον οφειλέτη, εφόσον εκπληρώνει τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στα άρθρα 295 και 295a και δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις αρνήσεως της χορηγήσεως σύμφωνα με τα άρθρα 290 και 297 έως 298. ²Η διάταξη πρέπει να ανακοινώνεται δημόσια. ³Ο οφειλέτης δύναται να προσβάλλει την εν λόγω διάταξη.

5. Κανονισμός για τις δημόσιες ανακοινώσεις στο πλαίσιο της διαδικασίας αφερεγγυότητας στο διαδίκτυο της 12ης Φεβρουαρίου 2002 (BGBl. I 2002 σ. 677)

20 Άρθρο 1

Οι δημόσιες ανακοινώσεις στο πλαίσιο διαδικασίας αφερεγγυότητας στο διαδίκτυο πρέπει να πληρούν τις απαιτήσεις του εν λόγω κανονισμού. Η δημοσίευση μπορεί να περιλαμβάνει μόνο τα δεδομένα που πρέπει να δημοσιοποιούνται σύμφωνα με τον νόμο περί αφερεγγυότητας ή άλλες διατάξεις που προβλέπουν δημόσια ανακοίνωση στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής.

21 Άρθρο 3 Προθεσμίες διαγραφής

(1) Η δημοσίευση δεδομένων διαδικασίας αφερεγγυότητας, συμπεριλαμβανομένης της κινήσεως της διαδικασίας, που έχει γίνει σε ηλεκτρονικό σύστημα ενημερώσεως και επικοινωνίας διαγράφεται το αργότερο έξι μήνες μετά την κατάργηση ή την τελεσίδικη περάτωση της εν λόγω διαδικασίας. Αν η διαδικασία δεν έχει αρχίσει, η προθεσμία τρέχει από την άρση των δημοσιευθέντων ασφαλιστικών μέτρων.

(2) Για τις δημοσιεύσεις στο πλαίσιο της διαδικασίας χορηγήσεως πτωχευτικής απαλλαγής, συμπεριλαμβανομένης της διατάξεως του άρθρου 289 του Insolvenzordnung (νόμου περί αφερεγγυότητας), ισχύει η παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, με την επισήμανση ότι η προθεσμία αρχίζει να τρέχει αφότου η απόφαση περί της πτωχευτικής απαλλαγής καταστεί τελεσίδικη.

(3) Οι λοιπές δημοσιεύσεις που προβλέπει ο Insolvenzordnung (νόμος περί αφερεγγυότητας) διαγράφονται έναν μήνα μετά την πρώτη ημέρα της δημοσιεύσεως.

6. Bundesdatenschutzgesetz (ομοσπονδιακός νόμος περί προστασίας δεδομένων, στο εξής: BDSG) της 30.6.2017 (BGBl. I σ. 2097, όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον νόμο της 23.6.2021, BGBl. I σ. 1858)

22 Άρθρο 31 του BDSG

Προστασία των οικονομικών συναλλαγών στο πλαίσιο της βαθμολογήσεως και της παροχής πληροφοριών σχετικά με τη φερεγγυότητα

(1) Η χρήση τιμής πιθανότητας για συγκεκριμένη μελλοντική συμπεριφορά φυσικού προσώπου προς τον σκοπό της λήψεως αποφάσεως περί αιτιολογήσεως, εκτελέσεως ή λύσεως συμβατικής σχέσεως με το πρόσωπο αυτό (βαθμολόγηση) επιτρέπεται μόνον εφόσον

1. έχουν τηρηθεί οι διατάξεις του δικαίου προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα,
2. τα δεδομένα που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό της τιμής πιθανότητας βάσει επιστημονικώς αναγνωρισμένης μαθηματικής-στατιστικής διαδικασίας είναι αποδεδειγμένα ουσιώδη για τον υπολογισμό της πιθανότητας της συγκεκριμένης συμπεριφοράς,
3. για τον υπολογισμό της τιμής πιθανότητας δεν χρησιμοποιήθηκαν αποκλειστικά δεδομένα που αφορούν διευθύνσεις και
4. σε περίπτωση χρησιμοποίησεως δεδομένων που αφορούν διευθύνσεις, το υποκείμενο των δεδομένων έχει ενημερωθεί πριν από τον υπολογισμό της τιμής πιθανότητας επί της προβλεπόμενης χρήσεως των εν λόγω δεδομένων· η ενημέρωση πρέπει να τεκμηριώνεται.

.....

III.

1. Επί του πρώτου προδικαστικού ερωτήματος

- 23 Στο πλαίσιο αιτήσεως χορηγήσεως άδειας για την άσκηση εφέσεως στο πλαίσιο διαδικασίας, η οποία αφορά επίσης πτωχευτική απαλλαγή και τη SCHUFA Holding AG (VG Wiesbaden [Verwaltungsgericht Wiesbaden, διοικητικό δικαστήριο Wiesbaden], απόφαση της 7.6.2021, αριθμός υποθέσεως 6 K 307/20.WI), η καθής εποπτική αρχή έκρινε ότι το άρθρο 77, παράγραφος 1, του ΓΚΠΔ δεν προβλέπει δικαστικό έλεγχο της ουσιαστικής βασιμότητας της αποφάσεως επί καταγγελίας. Πρόκειται μάλλον για δικαίωμα υποβολής

καταγγελίας που έχει τον χαρακτήρα δικαιώματος αναφοράς, το οποίο υπόκειται σε περιορισμένο μόνο δικαστικό έλεγχο. Στο πλαίσιο του δικαστικού ελέγχου, η «πραγματική» δικαστική προστασία περιορίζεται στο αν η αρχή επιλαμβάνεται πράγματι της καταγγελίας του υποκειμένου των δεδομένων και αν τον ενημερώνει εντός των αναφερθέντων χρονικών πλαισίων για την πρόοδο και την έκβαση της προσφυγής. Στο άρθρο 78, παράγραφος 1, του ΓΚΠΔ δεν προβλέπεται πιο ενδελεχής δικαστικός έλεγχος.

- 24 Ως προς τη νομική φύση της αποφάσεως της εθνικής εποπτικής αρχής σύμφωνα με το άρθρο 77 του ΓΚΠΔ, υποστηρίζονται διάφορες απόψεις. Στη νομολογία, υποστηρίζεται αφενός ότι η επεξεργασία της καταγγελίας πρέπει να κριθεί βάσει των κριτηρίων που ισχύουν για την εξέταση των αναφορών, επομένως η επεξεργασία της καταγγελίας πρέπει να θεωρηθεί επαρκής, όταν ο καθού διερευνά τα πραγματικά περιστατικά και δεν προβαίνει σε συνοπτική μόνο αιτιολογία της νομικής του εκτιμήσεως σχετικά με τους ισχυρισμούς της καταγγελίας και η εν λόγω έκβαση κοινοποιείται στον καταγγέλλοντα [παραλείπόμενα]. Η νομολογία που θεωρεί ότι πρόκειται για δικαίωμα που έχει τον χαρακτήρα δικαιώματος αναφοράς υποστηρίζει ότι μέσω του άρθρου 77, παράγραφος 1, του ΓΚΠΔ, δεν έχει αλλάξει κάτι σε σχέση με το προϊσχύον δίκαιο (άρθρο 28, παράγραφος 4, της οδηγίας 95/46/ΕΚ).
- 25 Το αιτούν δικαστήριο έχει αμφιβολίες για το αν η εν λόγω προσέγγιση είναι συμβατή με το άρθρο 77, παράγραφος 1, του ΓΚΠΔ. Δεν αρκεί, σύμφωνα με το άρθρο 77, παράγραφος 1, του ΓΚΠΔ, η αρχή να επιλαμβάνεται απλώς της καταγγελίας, να εξετάζει προσηκόντως το αντικείμενό της και να ενημερώνει επί του αποτελέσματος της εξετάσεως. Και τούτο διότι οι αρχές που έχουν τεθεί εν προκειμένω από τη νομολογία αντιστοιχούν σε εκείνες που ισχύουν για τις αναφορές και με τον τρόπο αυτόν το δικαίωμα σε πραγματική δικαστική προσφυγή κατά της εποπτικής αρχής σύμφωνα με το άρθρο 78, παράγραφος 1, του ΓΚΠΔ, περιορίζεται.
- 26 Βεβαίως, το αρχικό άρθρο 28, παράγραφος 4, της οδηγίας 95/46/ΕΚ είχε παρόμοια διατύπωση με το ισχύον άρθρο 77, παράγραφος 1, του ΓΚΠΔ και στη Γερμανία είχε θεσπιστεί στο προϊσχύον δίκαιο διαδικασία που είχε τον χαρακτήρα αναφοράς. Η οδηγία 95/46/ΕΚ δεν περιλάμβανε όμως απαίτηση για πραγματική δικαστική προσφυγή, όπως ρητά προβλέπεται πλέον (άρθρο 78 του ΓΚΠΔ· πρβλ. επίσης άρθρο 53 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/680). Πράγματι, εξ απόψεως ευρωπαϊκού δικαίου γίνεται πλέον αναγωγή στην **πραγματική** προσφυγή που προβλέπει το άρθρο 47 του Χάρτη (πρβλ. άρθρο 1, παράγραφος 2, του ΓΚΠΔ και άρθρο 1, παράγραφος 2, της οδηγίας (ΕΕ) 2016/680). Με τον τρόπο αυτόν, ο Ευρωπαίος νομοθέτης διέκρινε σαφώς μεταξύ πραγματικής προσφυγής και αναφοράς (άρθρο 44 του Χάρτη). Αν η καταγγελία αντιμετωπιζόταν σαν αναφορά, δεν θα μπορούσε εν προκειμένω να οδηγήσει, σε καμία περίπτωση, σε πραγματική προσφυγή, αλλά μόνο σε ένα «είδος» προσφυγής.
- 27 Επομένως, η εφαρμογή του ΓΚΠΔ θα εξαρτιόταν ουσιαστικά από την άσκηση ιδιωτικών προσφυγών κατά την έννοια του άρθρου 79 του ΓΚΠΔ και θα

αναγόταν, ως εκ τούτου, κατά κύριο λόγο, σε ιδιωτικό καθήκον. Αυτό δεν μπορεί όμως να ισχύσει κατά την έννοια του ΓΚΠΔ, κάτι που προκύπτει από το γεγονός ότι η εφαρμογή των επιταγών του ΓΚΠΔ αποτελεί καθήκον των κρατών μελών και των εθνικών τους διοικήσεων (άρθρο 57, παράγραφος 1, στοιχείο α΄, του ΓΚΠΔ). Ιδίως η ρητώς αναφερόμενη στο άρθρο 51, παράγραφος 1, του ΓΚΠΔ αποστολή των εθνικών εποπτικών αρχών να προστατεύουν τα θεμελιώδη δικαιώματα και ελευθερίες των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας θα καθίστατο άνευ περιεχομένου αν δεν ήταν δυνατή η ενίσχυση των εποπτικών αρχών στην άσκηση των καθηκόντων τους μέσω πραγματικών προσφυγών. Το ίδιο συμπέρασμα μπορεί επίσης να συναχθεί και από την αιτιολογική σκέψη 141: Κατά τη σκέψη αυτή, τα φυσικά πρόσωπα έχουν δικαίωμα σε πραγματική προσφυγή, όταν «η εποπτική αρχή δεν δίνει συνέχεια σε καταγγελία [...] ενώ οφείλει να ενεργήσει για να προστατεύσει τα δικαιώματα του υποκειμένου των δεδομένων».

- 28 Λαμβανομένου υπόψη του σκοπού που επιδιώκει ο ΓΚΠΔ, αλλά και ο κανονισμός (ΕΕ) 2016/680, ο οποίος συνίσταται στη διασφάλιση της αποτελεσματικής προστασίας των θεμελιωδών ελευθεριών και δικαιωμάτων των φυσικών προσώπων κατ' εφαρμογή των άρθρων 7 και 8 του Χάρτη, ιδίως του δικαιώματός τους στην προστασία της ιδιωτικής ζωής και στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, η διαχείριση του δικαιώματος καταγγελίας δεν μπορεί να ερμηνεύεται τόσο στενά, ώστε η εποπτική αρχή να πρέπει μόνο να ενεργήσει «με κάποιον τρόπο» (υπό την έννοια αυτήν επίσης ΔΕΕ, απόφαση της 15ης Ιουνίου 2021, υπόθεση C-645/19, ECLI:EU:C:2021:483, σκέψη 91). Λαμβανομένου επίσης υπόψη ότι σε περίπτωση διασυνοριακής επεξεργασίας θα μπορούσε ακόμη και η εποπτική αρχή άλλου κράτους μέλους να διαπιστώσει ότι η επίμαχη επεξεργασία δεδομένων αντίκειται στις διατάξεις του ΓΚΠΔ (πρβλ. ΔΕΕ, απόφαση της 15ης Ιουνίου 2021, υπόθεση C-645/19), απαιτείται, κατά μείζονα λόγο, να έχει το δικαστήριο εξουσία ελέγχου της αντίστοιχης αποφάσεως της εθνικής εποπτικής αρχής που εκδόθηκε στο πλαίσιο της διαδικασίας καταγγελίας σύμφωνα με τα άρθρα 77 επ. του ΓΚΠΔ.
- 29 Το ΟVG Koblenz (Oberverwaltungsgericht Koblenz [άνωτερο διοικητικό δικαστήριο Koblenz, Γερμανία]) το οποίο με απόφαση της 26.10.2020 (αριθμός υποθέσεως 10 Α 10613/20.OVG) έκρινε στην τότε επίδικη περίπτωση ότι ο καταγγέλλων δεν έχει δικαίωμα ούτε σε απόφαση συγκεκριμένου περιεχομένου, ούτε σε συγκεκριμένη απόφαση επί της ουσίας, δεν υπέβαλε στην τότε επίδικη περίπτωση στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης το σχετικό με τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/679 και ειδικότερα με το άρθρο 78, παράγραφος 1, του ΓΚΠΔ, ερώτημα, προς οριστική διασαφήνιση.
- 30 Πάντως, το δικαστήριο έχει σχηματίσει την πεποίθηση ότι η εποπτική αρχή διαθέτει περιθώριο εκτιμήσεως και διακριτικής ευχέρειας. Κατά το άρθρο 57, παράγραφος 1, στοιχείο α΄, του ΓΚΠΔ, κάθε εποπτική αρχή παρακολουθεί και επιβάλλει την εφαρμογή του ΓΚΠΔ. Το άρθρο 58 του ΓΚΠΔ ρυθμίζει τις εξουσίες της εποπτικής αρχής (υπό την έννοια αυτή επίσης ΔΕΕ, απόφαση της 14.6.2021, υπόθεση C-645/19). Συναφώς, η διαδικασία ουδόλως διαφοροποιείται

από τις τριγωνικές καταστάσεις του εθνικού δικαίου, στις οποίες ο αιτών την παροχή έννομης προστασίας επιδιώκει μια διοικητική ενέργεια σε βάρος τρίτου ιδιώτη, προκειμένου να επιτύχει την άσκηση υποκειμενικού- δημόσιου δικαιώματος. Και στην περίπτωση αυτή, η αρχή πρέπει να εξετάζει πλήρως τα πραγματικά περιστατικά σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του καταγγέλλοντος και να ενεργεί στο πλαίσιο της διακριτικής ευχέρειας παρεμβάσεως που διαθέτει. Εντούτοις, η διακριτική αυτή ευχέρεια εκμηδενίζεται σε περίπτωση προσβολής υποκειμενικών - δημόσιων δικαιωμάτων. Συναφώς, δεν υπάρχει τίποτα που να απαγορεύει την αντιμετώπιση των προσφυγών που ασκούνται κατά της εποπτικής αρχής σύμφωνα με τον ΓΚΠΔ από έναν τρίτο θιγόμενο –τον καταγγέλλοντα– με τον ίδιο ακριβώς τρόπο που αποτελεί πρακτική δεκαετιών των γερμανικών διοικητικών δικαστηρίων στο εθνικό δίκαιο.

- 31 Για να επιτευχθεί ομοιόμορφη ερμηνεία, είναι απαραίτητη η απάντηση στο πρώτο ερώτημα. Συναφώς, το αιτούν δικαστήριο τείνει, κατά τα προεκτεθέντα, προς μια ερμηνεία, σύμφωνα με την οποία, η επί της ουσίας απόφαση της εποπτικής αρχής πρέπει να ελέγχεται πλήρως ως προς το περιεχόμενό της από το δικαστήριο, με την επισήμανση όμως ότι η εποπτική αρχή μπορεί να υποχρεωθεί να προβεί σε ενέργεια μόνο όταν δεν υφίστανται άλλες νόμιμες εναλλακτικές (όπως στην περίπτωση της προαναφερθείσας μηδενικής διακριτικής ευχέρειας). Μόνο κατ' αυτόν τον τρόπο μπορεί να διασφαλιστεί πραγματική δικαστική προστασία. Ακόμη και αν η εποπτική αρχή απολαμβάνει πλήρους ανεξαρτησίας (βλ. ΔΕΕ, απόφαση της 9ης Μαρτίου 2010, υπόθεση C-518/07, ECLI:EU:C:2010:125), η ανεξαρτησία αυτή δεν μπορεί να οδηγήσει σε αυθαίρετη συμπεριφορά χωρίς κυρώσεις, πράγμα που θα συνέβαινε στην περίπτωση που γινόταν δεκτό ότι η καταγγελία έχει τον χαρακτήρα αναφοράς.

2. Επί του δευτέρου έως πέμπτου προδικαστικού ερωτήματος

- 32 Τα ιδιωτικά γραφεία οικονομικών πληροφοριών λαμβάνουν από το Κράτος, εν προκειμένω η προσεπικληθείσα Schufa Holding AG από τη δικαστική διοίκηση του ομόσπονδου κράτους της Ρηνανίας- Παλατινάτου, το σύνολο των καταχωρίσεων από τα δημόσια μητρώα, εν προκειμένω από τον κατάλογο των οφειλετών και τον κατάλογο των πτωχεύσεων. Στην προκειμένη περίπτωση, πρόκειται ειδικότερα για την καταχώριση και τη δημόσια ανακοίνωση της πτωχευτικής απαλλαγής στον ιστότοπο «insolvenzbekanntmachungen.de», τον οποίο διαχειρίζεται, κατόπιν σχετικής αναθέσεως από τα γερμανικά ομόσπονδα κράτη, το ομόσπονδο κράτος της Βόρειας Ρηνανίας- Βεστφαλίας. Δεν είναι σαφές αν υφίσταται ρύθμιση σχετικά με από κοινού επεξεργασία κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 26 του ΓΚΠΔ.
- 33 Συναφώς, τίθεται υπό το πρίσμα των άρθρων 6 και 7 του Χάρτη το ζήτημα αν οι καταχωρίσεις που περιλαμβάνονται στους δημόσιους καταλόγους μπορούν να μεταφερθούν, ως έχουν, σε καταλόγους που αποτελούν αντικείμενο διαχείρισης για ιδιωτικούς σκοπούς, χωρίς να συντρέχει συγκεκριμένος λόγος αποθηκείσεως των δεδομένων από το ιδιωτικό γραφείο οικονομικών πληροφοριών. Αντιθέτως,

σκοπός της αποθηκεύσεως είναι η δυνατότητα χρησιμοποίησεως των δεδομένων σε περίπτωση ενδεχόμενου αιτήματος παροχής πληροφοριών από οικονομικό φορέα, π.χ. μια τράπεζα. Το αν ποτέ πράγματι ζητηθεί μια τέτοια πληροφόρηση, δεν μπορεί να καθορισθεί, παραμένει εντελώς ανοικτό. Τούτο οδηγεί, εν τέλει, σε μια προληπτική διατήρηση δεδομένων κυρίως όταν στο εθνικό μητρώο τα δεδομένα έχουν ήδη διαγραφεί λόγω της παρελεύσεως της περιόδου αποθηκεύσεως.

- 34 Το εθνικό δίκαιο (άρθρο 31 του BDSG) ρυθμίζει την επονομαζόμενη βαθμολόγηση από τα γραφεία πληροφοριών, υπό την επιφύλαξη όμως της συμβατότητάς της με το (ευρωπαϊκό) δίκαιο προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, άρθρο 31, παράγραφος 1, σημείο 1, του BDSG. Το εθνικό δίκαιο δεν προβλέπει προθεσμία διαγραφής για τις βάσεις δεδομένων που διατηρούν τα γραφεία οικονομικών πληροφοριών.
- 35 Ο καθού υποστηρίζει, εν προκειμένω, ότι τα εν λόγω δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα χρησιμεύουν στην αξιολόγηση της φερεγγυότητας και επιτρέπεται να αποθηκεύονται για όσο χρονικό διάστημα απαιτείται για τους σκοπούς, για τους οποίους αποθηκεύθηκαν. Ελλείψει ρυθμίσεως εκ μέρους του εθνικού νομοθέτη, οι εποπτικές αρχές συνήψαν με το σωματείο των γραφείων οικονομικών πληροφοριών τους επονομαζόμενους «Codes of Conduct» (κώδικες συμπεριφοράς), οι οποίοι προβλέπουν τη διαγραφή ακριβώς 3 έτη μετά την καταχώριση στο αρχείο του αντίστοιχου γραφείου οικονομικών πληροφοριών (βλ. «Κώδικες συμπεριφοράς σχετικά με τις προθεσμίες ελέγχου και διαγραφής δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα γερμανικά γραφεία οικονομικών πληροφοριών της 25.5.2018 του σωματείου «Die Wirtschaftsauskunfteien e. V.», οι οποίοι εγκρίθηκαν από τις εποπτικές αρχές σύμφωνα με το άρθρο 40 του ΓΚΠΔ).
- 36 Τούτο έχει ως αποτέλεσμα ότι η επίμαχη πτωχευτική απαλλαγή πρέπει μεν να διαγράφεται από το δημόσιο μητρώο των ανακοινώσεων αφερεγγυότητας μετά από 6 μήνες, μπορεί ωστόσο να αποθηκεύεται και να υποβάλλεται σε επεξεργασία για την παροχή πληροφοριών από τα ιδιωτικά γραφεία οικονομικών πληροφοριών (τουλάχιστον επτά μεγάλες επιχειρήσεις) για πολύ μεγαλύτερο διάστημα, ακόμη και για τρία επιπλέον έτη.
- 37 Το αιτούν δικαστήριο έχει σχηματίσει την πεποίθηση ότι υπάρχουν ακόμη αμφιβολίες για το εάν επιτρέπεται μια «παράλληλη διατήρηση» των εν λόγω δεδομένων από πληθώρα ιδιωτικών εταιριών πέρα από τα κρατικά μητρώα. Συναφώς, επισημαίνεται ότι η προσεπικληθείσα Schufa Holding AG δεν είναι παρά ένα μόνο από τα πολλά γραφεία πληροφοριών που υπάρχουν και ως εκ τούτου τα δεδομένα διατηρούνται με τον τρόπο αυτόν πολλαπλώς στη Γερμανία, γεγονός που συνεπάγεται μαζική προσβολή του θεμελιώδους δικαιώματος που προβλέπεται στο άρθρο 7 του Χάρτη. Τούτο οφείλεται κυρίως στο ότι μια τέτοια «διατήρηση δεδομένων» δεν ρυθμίζεται νομοθετικά και μπορεί θεμιτά, αλλά και αθέμιτα, να αποτελέσει έντονη παρέμβαση στην οικονομική δραστηριότητα του υποκειμένου των δεδομένων [παραλειπόμενα].

- 38 Επιπροσθέτως, σύμφωνα με τον ΓΚΠΔ, η επεξεργασία και συνεπώς η αποθήκευση των δεδομένων επιτρέπεται μόνον όταν συντρέχει μία εκ των προϋποθέσεων του άρθρου 6, παράγραφος 1, του ΓΚΠΔ. Εν προκειμένω, μόνο το άρθρο 6, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, στοιχείο στ', του ΓΚΠΔ μπορεί να ληφθεί υπόψη. Πράγματι, η προσεπικληθείσα, ως ασκούσα οικονομική δραστηριότητα επιχείρηση, δεν ασκεί καθήκον που εκτελείται προς το δημόσιο συμφέρον ούτε δημόσια εξουσία (άρθρο 6, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, στοιχείο ε', του ΓΚΠΔ) [παραλειπόμενα].
- 39 Επίσης, είναι ακόμη πιο αμφίβολο αν υπάρχει έννομο συμφέρον του υπεύθυνου επεξεργασίας (εν προκειμένω της Schufa Holding AG) ή τρίτου (π.χ. τράπεζας που χορηγεί πιστώσεις) σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο στ', του ΓΚΠΔ. Υφίσταται, το πολύ, ένα γενικό συμφέρον του γραφείου οικονομικών πληροφοριών να αποθηκεύει την πτωχευτική απαλλαγή, δεδομένου ότι πρόκειται για ένα κρίσιμο από οικονομικής απόψεως δεδομένο και η προσεπικληθείσα κερδίζει μέσω αυτού χρήματα, όταν το αξιολογεί στο πλαίσιο ελέγχου της φερεγγυότητας.
- 40 Τούτο αντίκειται όμως στην εκτίμηση στην οποία έχει προβεί ο νομοθέτης στο άρθρο 3 του Verordnung zu öffentlichen Bekanntmachungen in Insolvenzverfahren im Internet (κανονισμού περί των δημόσιων ανακοινώσεων στις διαδικασίες αφερεγγυότητας στο διαδίκτυο, στο εξής: InsBekV), το οποίο ορίζει ως διάρκεια αποθηκεύσεως (μόνο) στο μητρώο αφερεγγυότητας τους έξι μήνες [παραλειπόμενα]. Η αναγκαία στάθμιση μπορεί να οδηγήσει σε δικαιολόγηση της επεξεργασίας των δεδομένων μόνο όταν τα δεδομένα από το μητρώο αφερεγγυότητας είναι πράγματι απαραίτητα για την ακριβή ενημέρωση επί μιας οικονομικής καταστάσεως.
- 41 Επιπροσθέτως, ο Γερμανός νομοθέτης προβλέπει στο άρθρο 3 του InsBekV μόνο μια σχετικώς σύντομη αποθήκευση της πτωχευτικής απαλλαγής στο μητρώο αφερεγγυότητας διάρκειας έξι μηνών. Η διάταξη του άρθρου 3 του InsBekV στηρίζεται με τη σειρά της στο άρθρο 79, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2015/848 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας (ΕΕ L 141 σ.19), κατά το οποίο τα κράτη μέλη ενημερώνουν τα πρόσωπα στα οποία αναφέρονται τα δεδομένα σχετικά με την περίοδο προσβασιμότητας που ισχύει για τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που αποθηκεύονται στα μητρώα αφερεγγυότητας, ώστε να μπορούν να ασκήσουν τα δικαιώματά τους, και ιδίως το δικαίωμα διαγραφής των δεδομένων. Το εν λόγω δικαίωμα δεν ισχύει όταν πρόκειται για αποθήκευση σε πληθώρα «ιδιωτικών» μητρώων, στα οποία τα δεδομένα αποθηκεύονται για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα.
- 42 Τούτο οδηγεί στο βασικό ζήτημα αν δεδομένα από το μητρώο αφερεγγυότητας επιτρέπεται να περιλαμβάνονται αυτούσια σε «ιδιωτική» βάση δεδομένων, δεδομένου ότι είναι δυνατή η αναζήτησή τους από το μητρώο αφερεγγυότητας σε περίπτωση εννόμου συμφέροντος σε κάθε περίπτωση για όσο χρονικό διάστημα το γραφείο οικονομικών πληροφοριών τα έχει αποθηκευμένα. Αν η αποθήκευσή

τους από το γραφείο οικονομικών πληροφοριών επιτρέπεται, τούτο θα κατέληγε σε παράλληλη διατήρηση των δεδομένων και θα στερούσε από το υποκείμενο των δεδομένων τη δυνατότητα να ασκήσει ενώπιον του πρωτεύοντος δικαστηρίου το δικαίωμά του για διαγραφή των δεδομένων. Με τον τρόπο αυτόν, θα υπήρχε ένα είδος προληπτικής αποθηκεύσεως δεδομένων από τα γραφεία οικονομικών πληροφοριών. Το αιτούν δικαστήριο αρνείται ότι μια τέτοιου είδους αποθήκευση είναι νόμιμη, υπό το πρίσμα του άρθρου 8 του Χάρτη και του άρθρου 6, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, στοιχείο στ', του ΓΚΠΔ. Το υποκείμενο των δεδομένων θα έπρεπε επίσης να προβάλλει επανειλημμένως τα δικαιώματά του έναντι όλων των γραφείων οικονομικών πληροφοριών, πράγμα που καταλήγει τελικώς στο να πρέπει να υποβάλλονται πολλές αιτήσεις διαγραφής και να καθίσταται δυσχερέστερη η πραγματική έννομη προστασία.

- 43 Εφόσον γίνει δεκτό ότι η αποθήκευση των δεδομένων που προέρχονται από δημόσια μητρώα από ιδιωτικές εταιρίες (γραφεία οικονομικών πληροφοριών) είναι νόμιμη, όπως αυτό γίνεται επί του παρόντος μέσω της εποπτικής αρχής, τίθεται περαιτέρω το ζήτημα, αν οι εγκεκριμένοι σύμφωνα με το άρθρο 40 του ΓΚΠΔ ιδιωτικοί κώδικες συμπεριφοράς που προβλέπουν τυποποιημένες προθεσμίες διαγραφής, πρέπει να ληφθούν υπόψη στο πλαίσιο της σταθμίσεως του άρθρου 6, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο στ', του ΓΚΠΔ. Τόσο η προσεπικληθείσα όσο και η καθής εποπτική αρχή θεωρούν ότι υφίσταται «δικαίωμα αποθηκεύσεως» της πρωτεύοντος απαλλαγής σύμφωνα με τους «Codes of Conduct» (κώδικες συμπεριφοράς) διάρκειας τριών ετών.
- 44 Συναφώς, το δικάζον τμήμα συντάσσεται με το OLG Schleswig-Holstein (Oberlandesgericht Schleswig-Holstein [άνωτερο περιφερειακό δικαστήριο Schleswig-Holstein], Γερμανία), το οποίο έκρινε ότι οι προθεσμίες ελέγχου και διαγραφής στο σημείο II.2.b) των κωδικών συμπεριφοράς αναφορικά με την πρωτεύοντη απαλλαγή αντιβαίνουν στις διατάξεις του άρθρου 9 του InsO και του άρθρου 3 του InsoBekVO (OLG Schleswig-Holstein [Oberlandesgericht Schleswig-Holstein, ανώτερο περιφερειακό δικαστήριο Schleswig-Holstein], απόφαση της 4.6.2021, υπόθεση 17 U 15/21, II. 1. c) cc). Με τον τρόπο αυτόν, οι κώδικες συμπεριφοράς δεν καθιστούν νόμιμη την επεξεργασία (-αποθήκευση) των δεδομένων. Επομένως, οι εν λόγω διατάξεις –ακόμη κι αν έχουν εγκριθεί από τις εποπτικές αρχές– δεν λαμβάνονται υπόψη στο πλαίσιο της αναγκαίας σταθμίσεως σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο στ', του ΓΚΠΔ· τούτο δεν ισχύει ούτε αναφορικά με το έννομο συμφέρον γραφείου οικονομικών πληροφοριών, ούτε αναφορικά με τη διάρκεια της αποθηκεύσεως και συνακόλουθα των προθεσμιών διαγραφής.
- 45 Αντιθέτως, σε περίπτωση νόμιμης αποθηκεύσεως των δεδομένων που προέρχονται από δημόσια μητρώα σε γραφεία οικονομικών πληροφοριών, θα έπρεπε να ισχύουν για τους εν λόγω «ιδιώτες» οι ίδιες περίοδοι αποθηκεύσεως και προθεσμίες διαγραφής κατ' ανώτατο όριο, όπως και για τα δημόσια μητρώα. Τούτο συνεπάγεται ότι τα δεδομένα που πρέπει να διαγράφονται από το δημόσιο μητρώο πρέπει ταυτόχρονα να διαγράφονται και από όλα τα ιδιωτικά γραφεία

οικονομικών πληροφοριών που είχαν επιπλέον αποθηκεύσει τα εν λόγω δεδομένα.

- 46 Δεδομένου ότι εν προκειμένω πρόκειται για το βασικό ζήτημα της αποθηκεύσεως δεδομένων από δημόσια μητρώα σε ιδιωτικές επιχειρήσεις και σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, για το ζήτημα του πότε πρέπει να διαγράφονται τα εν λόγω δεδομένα από τις επιχειρήσεις αυτές, η παρούσα διαδικασία αναστέλλεται και παραπέμπεται στο ΔΕΕ. Ανάλογα με την απάντηση του ΔΕΕ επί των εριζομένων αυτών ζητημάτων ως προς τα άρθρα 7 και 8 του Χάρτη και το άρθρο 6, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο στ', του ΓΚΠΔ, θα κριθεί στη συνέχεια τελικώς η υπόθεση.

IV.

- 47 Η διάταξη είναι ανέκκλητη.

[παραλειπόμενα] Wiesbaden, 5.1.2022

[παραλειπόμενα] [τελικές διατυπώσεις]

ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ